

Onlangs ben ik verhuisd. Verhuizen is een kwestie van lange adem. Eerst de spanning of je het bestaande huis verkoopt. Vandaag de dag ben je een huis niet zo maar kwijt. Het is een kwestie van goed inschatten en de markt in de gaten houden.

Op een gegeven moment krijg je een bod. Een bod is bij voorbaat al te laag. In mijn geval was het bod ook niet onderhandelbaar: take it or leave it. Na drie jaar neem je het bod. Verlies wordt dan een relatief begrip omdat er andere mogelijkheden gloren.

Dan moet je ook nog wat anders. En hoewel er veel huizen te koop staan, staat jouw huis er net niet tussen. Intussen moet je wel voor een bepaalde datum uit je huis en die datum komt steeds dichterbij. Net als je denkt dat het niet meer gaat lukken, sta je dan toch in je droomhuis en is de koop gesloten. Hier werkt de markt net andersom. Want de vraagprijs is altijd te hoog en als je de bodemprijs biedt, haakt de verkoper af. Dus betaal je wat overeengekomen is.

En dan: poetsen, behangen, verven (of schilderen) en sausen. Voor je het weet is de week van de verhuizing aangebroken. Want volgende week is de overdracht. Het is gelukt. Om twee voor twaalf zit je in je "nieuwe" huis. Ben je er dan? Natuurlijk niet: dan zie je pas hoeveel spullen je hebt. En je hebt al zoveel weggedaan. Al die dozen uitpakken, schilderijtjes ophangen, kasten in elkaar zetten, schuiven met meubels want die stoel komt daar net niet goed uit en ga zo maar door.

Wat heerlijk dat je dan een hobby hebt en bestuurslid bent van de LVO. Dat is vertrouwd en daar heb je afleiding. Maar uiteindelijk is de verhuizing achter de rug en begint het gewone leven weer. Dan denk je toch wel eens: er gaat toch niets boven rust en regelmaat. Dat geldt ook voor de nieuwsbrief. Stel dat je hem niet had gekregen?

Veel leesplezier met deze nieuwe nieuwsbrief
Gert Plomp | voorzitter